

Dosarul nr. 2ra-2014/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. A. Miron)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Veaceslav Calmîc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr. 194 împotriva lui Veaceslav Calmîc și Verei Calmîc cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Veaceslav Calmîc și menținută hotărârea din 3 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 23 decembrie 2016, SA „Termoelectrica” în interesele ACC nr. 194 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Calmîc și Verei Calmîc cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului de livrare a energiei termice la apă caldă nr. 4946 din 1 octombrie 2007, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire - SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și ACC nr. 194, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 28 noiembrie 2016 datoria ACC nr. 194 la consumul de energie termică constituie suma de 919438,56 lei, devenind astfel debitorul SA „Termoelectrica”.

A evidențiat că ACC nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pârâții pentru încasarea datoriei la consumul energiei, în

mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată.

Având în vedere prevederile art. 73 CPC și art. 599 alin. (1) Cod civil, a menționat că pentru a evita ca la scadență debitorul să apară insolubil, legea acordă creditorilor anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului lor, care constau în preîntâmpinarea pierderii unui drept subiectiv din patrimoniul debitorului. Una din astfel de măsuri este acțiunea oblică, care în esență are ca scop conservarea patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul debitorului.

A remarcat că SA „Termoelectrica” este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane prin acțiunea oblică, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 589-599 Cod civil, or, are un interes serios și legitim de a conserva creanța ACC nr. 194 la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă.

A comunicat că potrivit informației din Registrul Bunurilor Imobile, pârâții sunt proprietarii apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

Potrivit informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale, pârâții, domiciliați în apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, pe perioada octombrie 2010 - octombrie 2016, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 18806,72 lei.

Având în vedere prevederile art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 37 alin. (3), 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe, pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, a reținut că în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate.

Ținând cont de faptul că apartamentul pârâților este deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire, calculul plății a fost efectuat în temeiul pct. 8 din Condițiile deconectării/reconectării individuale de la/la sistemul de încălzire.

Cu referire la prevederile din Anexa nr. 7 la Regulamentul menționat, art. 512 alin. (1), 514, 572 alin. (2) Cod civil, a reiterat că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, în speță, proprietarului/locatorii apartamentului Veaceslav Calmîc și Vera Calimîc, care au negat în totalmente obligațiile de plată, deși au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată și a reclamației despre riscul de a fi acționat în judecată în cazul neachitării plăților restante.

A evidențiat că până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată pârâții nu au întreprins nicio acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 572, 599-601, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de

gospodărie comunală, art. 51 din Legea cu privire la locuințe, art. 9, 28, 70 alin. (1), 73, 85 alin. (1) lit. f), 131 alin. (4), 166, 167, 174-177, 248 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul lui Veaceslav Calmîc și a Verei Calmîc în beneficiul ACC nr. 194 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 18806,72 lei pentru perioada octombrie 2010 – octombrie 2016, precum și încasarea din contul lui Veaceslav Calmîc și a Verei Calmîc în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în mărime de 564,20 lei.

Prin hotărârea din 3 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată în mod solidar de la Veaceslav Calmîc și Vera Calmîc în beneficiul ACC nr. 194 datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada octombrie 2010 – octombrie 2016 în sumă de 18806,72 lei.

A fost încasat în mod solidar de la Veaceslav Calmîc și Vera Calmîc în beneficiul SA „Termoelectrica” cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat 564,20 lei, citare – 189,48 lei.

Prin decizia din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Veaceslav Calmîc și menținută hotărârea primei instanțe.

La 31 iulie 2018, Veaceslav Calmîc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o nefondată și neîntemeiată, fiind posibilă de a fi casată.

Având în vedere prevederile art. 267 alin. (1) Cod civil, a obiectat că instanța a încasat datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada octombrie 2010 - octombrie 2016, astfel, au fost încasate inclusiv și plățile prescrise pentru perioada octombrie 2010 - 22 decembrie 2013.

A remarcat că reieșind din faptul că SA „Termoelectrica” acționa din numele ACC 194, reprezentanții acesteia cunoșteau cu certitudine locul aflării lui în această perioadă, au comunicat cu dânsul, însă nu l-au anunțat despre existența unui litigiu pendinte în privința sa.

A subliniat că în iarna anului 2016 - 2017, ca în fiecare an, dânsul s-a prezentat la administrația ACC 194 și i-a sesizat despre lipsa agentului termic în apartamentul ce-i aparține, solicitând formarea unei comisii pentru a constata cele invocate, însă până la moment solicitările au rămas fără niciun răspuns.

Despre lipsa agentului termic în apartamentul nr. X amplasat în mun. XXXXX str. XXXXX, a informat de-a lungul ultimilor 8 ani atât ACC 194, cât și reprezentanții SA „Termocom”, iar ulterior – SA „Termoelectrica”, însă până la moment nu a fost remediată această situație, dânsul fiind constrâns să îndure friguri insuportabile și să poarte haine groase în propriul apartament.

Având în vedere prevederile art. 108 alin. (1) CPC, a evidențiat că prima instanță a eșuat în citarea lui, iar recurgerea la citarea publică nu a fost argumentată în cazul de față, or, locul lui de aflare era cunoscut cu certitudine.

A accentuat că cauza a fost judecată în absența unui participant căruia nu i a fost comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, au fost apreciate în mod arbitrar probele, încălcându-i-se, astfel, dreptul la un proces echitabil prevăzut în art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 26 din Constituția RM și art. 26 CPC.

A menționat că prima instanță a făcut constatări contradictorii și diametral opuse care într-un final au dus la emiterea unei hotărâri eronate.

Astfel, deși instanța a invocat că a fost stabilit cu certitudine că a primit agentul termic în volum deplin în perioada octombrie 2010 - octombrie 2016, în cadrul aceluiași constatări prima instanță a stabilit că apartamentul în litigiu a fost deconectat de la agentul termic și urmează a fi încăsat 20 % din costul energiei calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, fiind invocate normele legale specifice.

Prin urmare, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii concluziile primei instanțe expuse în hotărâre, or, apartamentul ce-i aparține nu a fost deconectat oficial de la agentul termic, însă datorită dificultăților tehnice, agentul termic nu era și nu este livrat în apartament nici până la moment.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 mai 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 112), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 31 iulie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veaceslav Calmîc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Veaceslav Calmîc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Veaceslav Calmîc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Veaceslav Calmîc se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean